

VLAAMSCH NATIONAAL VROUWENVERBOND (VNVV), op 9 maart 1930 opgericht, nadat de Vlaamsche Landsbond voor Roomsche Vrouwen en Meisjes weigerde de Vrouwenbond van Mol (groep Th. Debacker), die aan politiek deed, in haar rijen op te nemen. De eerste voorzitter was mevrouw M. Gravez-Haegens. In 1931 kreeg het VNVV een eigen orgaan, Nele.

Ondanks de oorspronkelijke tegenstellingen kwam het vrij vlug tot een akkoord tussen beide vrouwenorganisaties: de Landsbond moest zich buiten de politiek houden, terwijl het VNVV in dat opzicht vrij bleef; de meisjes beneden de 21 jaar mochten kiezen tussen de twee bonden; die boven de 21 jaar moesten zich aansluiten bij het VNVV; de Landsbond mocht geen vrouwenbonden meer stichten en het VNVV geen meisjesbonden. Het akkoord heeft echter geen stand gehouden.

Uit het VNVV ontstond in de loop der jaren de vrouwenorganisatie van de groepen die van oktober 1933 af gebundeld waren in het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) onder leiding van Staf de Clercq. Reeds vóór 1940 toonde mevrouw Gravez echter het streven onafhankelijk te worden van het VNV. Dit bleek uit haar toespraak op de landdag van het VNV op 21 mei 1939 te Gent. Op 26 september 1940 kondigden mevrouw Gravez en mevrouw Dosfel de oprichting aan van een Dietsche Vrouwenbond, ontstaan uit de samensmelting van het VNVV en de Dietsche Bond voor Vrouwen en

Meisjes Ik dien. Het tijdschrift van het VNVV kreeg dan ook de titel: *Nelē, Orgaan van de Dietische Vrouwen- en Meisjesbond*. Tot de gewenste samensmelting is het echter niet gekomen.

Klaarblijkelijk als gevolg van het optreden van mevrouw Gravez verscheen reeds op 5 november 1940 in *Volk en Staat* de mededeling dat mevrouw M.O. Maréchal-van den Eerghē door Staf de Clercq aangesteld was tot rationaal leidster van het VNVV, dat een integreerend deel bleef uitmaken van het VNV. Van juli 1941 af beschikte het VNVV opnieuw over een eigen maandblad: *Vrouw en Volk*, dat verscheer tot juli 1944 en onder de redactie stond van Jeanne de Bruyn.

In het begin van de Tweede Wereldoorlog formuleerde het VNVV zijn taak als volgt: „Bewustmaking van ons volk en vorming onzer Vlaamsche vrouwen volgens de nieuwe levensbeschouwing van het nationaal socialisme”. Het VNVV hield zich bezig met sociaal werk, gezinshulp, kindermwzljn, armenbezoek en organisatie van winterhulpwerk. In de plaatselijke afdelinger wisselden voordrachten over vrouwelijke aangelegenheden af met spreekbeurten over Vlaams-rationalisme, kunst en letterkunde enz.

Op 14 juni 1942 werd door het VNVV en de Dietische Meisjesscharen de Jonge Vrouwenafdeeling (JVA), als een afdeling van het VNVV, opgericht. De JVA wilde alle jonge vrouwen, gehuwd of niet, groeperen en had ten doel „het gebrek aan levenservaring door gepaste voorlichting en leering ondervangen, vooral wat de opvoeding tot het moederschap aangaat”. De berichten over haar werkzaamheden verschenen, evenals die van het VNVV, in *Vrouw en Volk*.

LITERATUUR: *Vrouw en Volk, maandblad van het V.N.V.V.* (1941-'44); - H.J. Elias, *Vijfertwintig jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, III (1969). JANINE BEYERS-BELL